

מה הריץ אותו סביב העולם עד הכלא הישראלי?

פנות הישראלית, להחזיר הפליטים וכל זאת עלידי איחוד הפלסטיניים לפעולה. הם נפרדו במטרה להיפגש בעמאן. בסוף ספטמבר 1967, לאחר שוב תייסיר לעמאן, הוא זומן לפגישה בה הוצע לו לקחת חלק בהנהגת אירגון חדש: צעירי תנועת הלאומים הערבים הפלסטיניים. כשם לזרוע הצבאית של האירגון החדש ניקבע: צעירי הנקס.

תייסיר הביע התנגדות לשימוש במילה "הנקס", וסוכם כי בשלב מאוחר יותר ידונו בשינוי מילה זו.

המשתתפים בפגישה היו:

- אחמד מחמוד אבו סליבאן — כינויי באירגון אבו עיסא. משמש האחראי הצבאי

נלהבים של אירגון השיחרור הפלסטינאי, אך בגלל שוקיירי החליטו לפעול בצורה ניפרדת. כמטרה הציבו לעצמם להביא לנסיגת לאחד את האירגונים הפלסטיניים, לשאוף לעצמאות בישות ובפעולה, ולהינתק מהת-

סטודנט כנהמה

לות בשליטנות הערביים. השגת המטרה תהיה מנוף לחיסול "תוצאות התקפות" והחזרת השטחים. שתי דרכים ניראו לאירגון לפעולה: המתנה לתוצאת הדיונים השונים במיסגרת האו"ם; ופעולות צבאיות בשטחים הכבושים. המטרה — יצירת אי-שקט, סירור ושיבוש החיים הסדירים בשטחים, במגמה להוות לחץ על דעת-הקהל העולמית והחוגים הליבראליים בישראל, בד בבד עם פעילות מדינית של ארצות-ערב עד כדי אילוף יש-ראל לסגת מן השטחים שבבשה.

באירגון, תושב מחנה-הפליטים וחדאת ליד עמאן.

- רושדי אל-חטיב — תושב עמאן. עובד חברת התעופה עליה, משמש האחראי לענייני הכספים באירגון.
- מחמד רביע — מכונה אבו נביל (על שם בנו הבכור נביל), שהוא המנהל, המנהיג והרוח החיה באירגון.

★★★
מנמות האירגון

ד וסבר לתייסיר כי אין לאירגון תוכנית-פעולה כתובה, אך כללית רוצים הפלסטיניים, תושבי הגדה, לפעול-בעיקר באמצעות תושבי השטחים שנכבשו — למען ענייניהם, וזאת לאחר היאוש מפעילי אותם של השליטים הערביים. לשאלת תייסיר מדוע לא יפעלו במיסגרת אירגון השיחרור הפלסטינאי, הגיבו כולם כי הם תומכים

★★★
הנחיות לפעולה

ע לייפי החלטות ההנהגה והוראות מחמד רביע, נאמר לתייסיר כי לא יוהא את עצמו בפומבי כאיש אירגון צעירי-

מוחמד תייסיר קובעה

ב שכיב יושבי האולם הקטן, בבניין משטרת-רמאללה, היה זה מישפט שיגר רתי. עוד ערבי הועמד לדין צבאי. אבל מוחמד תייסיר קובעה אינו "עוד ערבי". הוא בעל-התפקיד המדיני החשוב ביותר שנפל בידי כוחות הביטחון. כיו"ר ההתאחדות העולמית של הסטודנטים הפלסטיניים, היה דמות בינלאומית באותם חוגים שמאליים בהם יש לסטודנטים מישקל. הוא שוחח עם ז'אן-פול סארטר, התארח אצל מדינאים, משוררים ופרקליטים בתריכר ארצות. על כן, כאשר נודע כי נעצר, בסוף חודש דצמבר האחרון, עורר מעצרו ועש גדול לא רק בקאהיר — שם הוא יושב דרך קבע — אלא גם בפאריס ובברלין.

הוא לא יכול היה לקבל את מבוקשו — סניגור זר — אבל כאשר ניפתח משפטו, ביום ראשון זה, ישב בין הקהל גבר צנום, לבוש בקפידה; ז'אן-פייר לה-גאל, מרצה למשפטים ועורך-דין פאריסאי. הוא נשלח על-ידי עמיתיו מהשמאל החדש לשמש כמשקיף במשפטו של תייסיר.

כשהוא נעזר בצעיר ירושלמי דובר-צרפתית, שתייגרם לו כל משפט, רשם לה-גאל בשקידה את מהלך המשפט. מה ימסור לחבריו — שכמה מהם הגנו על צעירי הפל"ם האליגיראים? מה יתפרסם בעיתווי העולם?

ליושבי האולם הקטן לא היה איכפא, באותו רגע. הם היו שקועים בתהליך ז'אן-פייר — לעיתים המשעמם — שנועד לקבוע אם אומנם תייסיר קובעה הוא לא רק מסתנן, כפי שהודה, אלא גם טרוריסט, הממלא תפקיד מרכזי באירגון ששמו צעירי-הנקמה.

★★★ תפקיד מרכזי

עדות המרכזית הוגשה בעילום-שם. גבר צעיר עלה על דוכן-העדים. נשיא בית-המשפט, סגן-אלוף אהרן אלטרין, ציחה שאסור לצלמו, או להשמיע את שמו. היה זה האיש שחקר את קובעה, אחרי שנעצר. האיש, שבמשך מספר שיחות קשר קשרים מוזרים של כימעטי-ידידות עם הנחקר. האיש, שבהפסקה ניגש אל כלובי הנאשמים ולחץ את ידי היושב בו. תייסיר התרגש מן הפגישה, השיב בלחיצת-יד. אבל מה שהעד ביקש למסור מעל דוכן העדים היתה הודעה שכולה לרעתו של תייסיר. הודעה, שתמציתה אחת: תייסיר קובעה השתתף בחקמת אירגון

בתא הנאשמים

מתייעץ מוחמד תייסיר קובעה עם פרקליטו, עורך-הדין הירוד שלישי הצעיר עוזי טיון. טיון מונה על-ידי בית-המשפט להגן על הנאשם, ועתה הוא ופרקליטו מכינים את ההגנה יחדיו.